TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2019. gada 18. septembrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Regula (ES) Nr. 1215/2012 – Jurisdikcija civillietās un komerclietās – Piemērošanas joma – 1. panta 2. punkta b) apakšpunkts – Maksātnespēja, mierizlīgumi un citas tamlīdzīgas procedūras – Izslēgšana – Prasība, kas vērsta uz prasījuma pastāvēšanas konstatēšanu, lai to reģistrētu maksātnespējas procesā – Regulas (EK) Nr. 1346/2000 piemērošana – 41. pants – Paziņojuma par prasījumu saturs – Galvenā un sekundārā maksātnespējas procedūra – *Lis pendens* un saistītas prasības – Regulas Nr. 1215/2012 29. panta 1. punkta piemērošana pēc analoģijas – Nepieļaujamība

Lietā C-47/18

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Oberlandesgericht Wien* (Apelācijas tiesa Vīnē, Austrija) iesniedza ar 2018. gada 17. janvāra lēmumu un kas Tiesā reģistrēts 2018. gada 26. janvārī, tiesvedībā

Skarb Państwa Rzeczypospolitej Polskiej – Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad

pret

Stephan Riel, *Alpine Bau GmbH* maksātnespējas procesa administratora statusā,

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*], Tiesas priekšsēdētāja vietniece R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*] (referente), tiesneši K. Toadere [*C. Toader*], A. Ross [*A. Rosas*] un M. Safjans [*M. Safjan*],

ģenerāladvokāts: Ī. Bots [*Y. Bot*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

– *Skarb Państwa Rzeczypospolitej Polskiej – Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad* vārdā – *A. Freytag, Rechtsanwalt*,

– *S. Riel*, kas rīkojas *Alpine Bau GmbH* maksātnespējas procesa administratora statusā, vārdā – *S. Riel, Rechtsanwalt*,

– Spānijas valdības vārdā – *M. Sampol Pucurull*, pārstāvis,

* Tiesvedības valoda – vācu.

– Polijas valdības vārdā – *B. Majczyna*, pārstāvis,

– Eiropas Komisijas vārdā – *M. Heller* un *M. Wilderspin*, pārstāvji,

– Šveices valdības vārdā – *M. Schöll*, pārstāvis,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2019. gada 4. aprīļa tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās (OV 2012, L 351, 1. lpp.) 1. panta 2. punkta b) apakšpunktu un 29. panta 1. punktu, kā arī Padomes Regulas (EK) Nr. 1346/2000 (2000. gada 29. maijs) par maksātnespējas procedūrām (OV 2000, L 160, 1. lpp.) 41. pantu.

2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar tiesvedību starp *Skarb Państwa Rzeczypospolitej Polskiej – Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad* (Polijas Republikas Valsts kase – Valsts ceļu un automaģistrāļu ģenerāldirektors) un *Stephan Riel*, kas darbojas maksātnespējas procesa administratora statusā galvenajā maksātnespējas procedūrā, kura uzsākta Austrijā pret *Alpine Bau GmbH*, par prasību atzīt prasījumu pastāvēšanu.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

Regula Nr. 1215/2012

3 Regulas Nr. 1215/2012 1. pantā ir noteikts:

“1. Šo regulu piemēro civillietās un komerclietās neatkarīgi no tiesas būtības. Tā neattiecas jo īpaši uz nodokļu, muitas vai administratīvajām lietām vai uz valsts atbildību par darbību un bezdarbību, īstenojot valsts varu (*acta iure imperii*).

2. Šo regulu nepiemēro attiecībā uz:

[..]

b) bankrotu,[..] mierizlīgumiem un līdzīgām procedūrām;

[..].”

4 Saskaņā ar šīs regulas 29. pantu:

“1. Neskarot 31. panta 2. punktu, ja prasības par vienu un to pašu pamatu un priekšmetu starp tām pašām pusēm ir celtas dažādu dalībvalstu tiesās, tad visas tiesas, kas nav tiesa, kurā pirmajā celta prasība, pēc savas iniciatīvas aptur tiesvedību, līdz tiek konstatēta tās tiesas jurisdikcija, kurā pirmajā celta prasība.

2. Gadījumos, kas minēti 1. punktā, pēc tās tiesas lūguma, kurā celta prasība par strīdu, jebkura cita tiesa, kurā celta prasība, nekavējoties informē pirmo minēto tiesu par datumu, kad tajā tika celta prasība saskaņā ar 32. pantu.

3. Ja ir konstatēta tās tiesas jurisdikcija, kurā pirmajā celta prasība, tad visas tiesas, kas nav tiesa, kurā pirmajā celta prasība, atsakās no jurisdikcijas par labu pirmajai minētajai tiesa."

5 Minētās regulas 30. pants ir formulēts šādi:

"1. Ja saistītas prasības tiek izskatītas dažādu dalībvalstu tiesās, tad visas tiesas, kas nav tiesa, kurā pirmajā celta prasība, var apturēt tiesvedību.

2. Ja šo prasību tiesā, kurā pirmajā celta prasība, izskata pirmajā instancē, tad visas citas tiesas pēc kādas puses pieteikuma var arī atteikties no jurisdikcijas, ja attiecīgās prasības ir tās tiesas jurisdikcijā, kurā pirmajā celta prasība, un ja tās tiesību akti ļauj šīs prasības apvienot.

3. Šajā pantā prasības uzskata par saistītām, ja tās ir tik cieši saistītas, ka ir lietderīgi tās izskatīt un izlemt kopā, lai izvairītos no riska, ka atsevišķā tiesvedībā tiek pieņemti nesavienojami spriedumi."

Regula Nr. 1346/2000

6 Regulas Nr. 1346/2000 2., 6., 8., 12., 18., 19. un 21. apsvērumā ir noteikts:

"(2) Iekšējā tirgus pareizai darbībai nepieciešams, lai pārrobežu maksātnespējas procedūras darbotos efektīvi, un ir jāpieņem šī regula, lai sasniegtu [šo] mērķi [..].

[..]

(6) Saskaņā ar proporcionalitātes principu šajā regulā būtu jāaprobežojas tikai ar noteikumiem, kas regulē piekritību maksātnespējas procedūru sākšanai un nolēmumus, ko taisa, tieši pamatojoties uz maksātnespējas procedūrām, un kas ir cieši saistīti ar šādām procedūrām. Turklāt šajā regulā vajadzētu iekļaut noteikumus par šādu nolēmumu atzīšanu un piemērojamo tiesību aktu, kas arī atbilst iepriekšminētajam principam.

[..]

(8) Lai sasniegtu mērķi uzlabot pārrobežu maksātnespējas procedūru efektivitāti, ir vajadzīgi un lietderīgi, ka šajā jomā noteikumi par piekritību, atzīšanu un piemērojamo tiesību aktu būtu ietverti Kopienas tiesību aktā, kas ir saistošs un tieši piemērojams dalībvalstīs.

[..]

(12) Šī regula ļauj sākt galvenās maksātnespējas procedūras dalībvalstī, kurā ir parādnieka galveno interešu centrs. Šīm procedūrām ir vispārēja darbības joma, un to mērķis ir aptvert visus parādnieka aktīvus. Lai aizsargātu dažādas intereses, šī regula ļauj sākt sekundāro procedūru, kas notiktu līdztekus galvenajai procedūrai. Sekundāro procedūru var sākt tajā dalībvalstī, kurā atrodas parādnieka uzņēmums. Sekundārās procedūras darbība attiecas tikai uz šajā dalībvalstī esošajiem aktīviem. Obligātas koordinācijas noteikumi galvenajā procedūrā atbilst vajadzībai pēc vienotības Kopienā.

[..]

(18) Pēc galvenās maksātnespējas procedūras sākšanas šī regula neierobežo tiesības pieprasīt maksātnespējas procedūru kādā dalībvalstī, kurā atrodas parādnieka uzņēmums. Likvidators galvenajā procedūrā vai jebkura cita persona, kas ir pilnvarota saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem, var lūgt sākt sekundāro maksātnespējas procedūru.

(19) Sekundārā maksātnespējas procedūra, papildus vietējo interešu aizsardzībai, var kalpot dažādiem mērķiem. Tā var notikt, ja parādnieka īpašuma struktūra ir pārāk sarežģīta, lai to pārvaldītu kā vienu veselu, vai arī ja attiecīgo tiesību sistēmu atšķirības ir tik būtiskas, ka procedūras sākšanas dalībvalsts tiesību aktu piemērošana var radīt sarežģījumus citās dalībvalstīs, kurās atrodas aktīvi. Šajā nolūkā likvidators galvenajā procedūrā var lūgt sākt sekundāro procedūru, ja efektīva īpašuma pārvaldīšana to prasa.

[..]

(21) Katram kreditoram, kura pastāvīgā dzīvesvieta, domicils vai juridiskā adrese ir Kopienā, jābūt tiesībām iesniegt prasījumus katrā maksātnespējas procedūrā, ko izskata Kopienā attiecībā uz parādnieka aktīviem. [..]"

7 Šīs regulas 3. pants ir formulēts šādi:

"1. Tās dalībvalsts tiesas, kuras teritorijā atrodas parādnieka galveno interešu centrs, piekritībā ir sākt maksātnespējas procedūras. Sabiedrības vai juridiskas personas gadījumā juridisko adresi uzskata par galveno interešu centru, ja nav pierādījumu pretējam.

2. Ja parādnieka galveno interešu centrs atrodas kādas dalībvalsts teritorijā, citas dalībvalsts tiesu piekritībā ir sākt maksātnespējas procedūras pret parādnieku tikai, ja šīs citas dalībvalsts teritorijā parādniekam pieder uzņēmums. Šīs procedūras [sekas] attiecas tikai uz tiem parādnieka aktīviem, kas atrodas pēdējā minētā dalībvalstī.

3. Ja maksātnespējas procedūras ir sāktas saskaņā ar 1. punktu, visas procedūras, kas pēc tam sāktas saskaņā ar 2. punktu, ir sekundāras procedūras. Pēdējās minētās procedūras ir likvidācijas procedūras.

[..]"

8 Minētās regulas 4. pantā ir paredzēts:

"1. Ja vien šajā regulā nav noteikts citādi, uz maksātnespējas procedūru un tās sekām attiecas tās dalībvalsts tiesību akti, kuras teritorijā šāda procedūra ir sākta, turpmāk "procedūras sākšanas valsts".

2. Procedūras sākšanas valsts tiesību akti paredz nosacījumus šādu procedūru sākšanai, to izpildei un izbeigšanai. Cita starpā tie nosaka:

[..]

h) noteikumus, kas regulē prasījumu iesniegšanu, pārbaudi un atzīšanu;

[..]."

9 Šīs pašas regulas 27. pantā ir noteikts:

"Šīs regulas 3. panta 1. punktā minētās procedūras sākšana, ko veic dalībvalsts tiesa un ko atzīst citā dalībvalstī (galvenā procedūra), ļauj šajā citā dalībvalstī, kuras tiesai ir piekritība saskaņā ar 3. panta 2. punktu, sākt sekundāro maksātnespējas procedūru, nepārbaudot parādnieka maksātnespēju šajā citā valstī. [..] To sekas attiecas tikai uz parādnieka aktīviem, kas atrodas šīs citas dalībvalsts teritorijā."

10 Regulas Nr. 1346/2000 31. pantā ir noteikts:

"1. Saskaņā ar noteikumiem, kas ierobežo informācijas paziņošanu, galvenās procedūras likvidatora un sekundāro procedūru likvidatoru pienākums ir paziņot informāciju cits citam. Viņi nekavējoties paziņo visu informāciju, kas varētu attiekties uz citām procedūrām, jo īpaši par progresu prasījumu iesniegšanā un pārbaudē un visiem pasākumiem, kas vērsti uz procedūras pārtraukšanu.

2. Saskaņā ar noteikumiem, ko piemēro katrai procedūrai, galvenās procedūras likvidatora un sekundāro procedūru likvidatoru pienākums ir sadarboties citam ar citu.

[..]"

11 Šīs regulas 39. pantā ir noteikts:

"Visiem kreditoriem, kuru pastāvīgā dzīvesvieta, domicils vai juridiskā adrese ir kādā dalībvalstī, izņemot procedūras sākšanas valsti, tajā skaitā nodokļu iestādēm un sociālā nodrošinājuma iestādēm, ir tiesības rakstiski iesniegt prasījumus maksātnespējas procedūrā."

12 Saskaņā ar minētās regulas 40. pantu:

"1. Tiklīdz kādā dalībvalstī ir sākta maksātnespējas procedūra, šīs valsts tiesa, kurai ir piekritība, vai tās ieceltais likvidators nekavējoties informē zināmos kreditorus, kuru pastāvīgā dzīvesvieta, domicils vai juridiskā adrese ir citās dalībvalstīs.

2. Minētā informācija, ko sniedz ar individuālu paziņojumu, cita starpā ietver termiņus, līgumsodus, kas noteikti attiecībā uz šiem termiņiem, struktūru vai iestādi, kas ir pilnvarota pieņemt prasījumu un citus noteiktos pasākumus. Šādā paziņojumā arī jānorāda, vai kreditoriem, kuru prasījumi ir prioritāri vai nodrošināti ar lietu tiesībām, ir jāiesniedz prasījumi."

13 Šīs pašas regulas 41. pantā ir noteikts:

"Kreditors nosūta pamatojuma dokumentu kopijas, ja tādi ir, un norāda prasījuma būtību, dienu, kad tas radies, un tā summu, to, vai viņam ir privilēģijas, nodrošinājums ar lietu tiesībām vai paturētas īpašuma tiesības attiecībā uz prasījumu, kā arī to, kādus aktīvus aptver viņa garantija."

14 Regulas Nr. 1346/2000 42. pants ir formulēts šādi:

"1. Šīs regulas 40. pantā norādīto informāciju sniedz procedūras sākšanas valsts oficiālajā valodā vai kādā no oficiālajām valodām. Šim nolūkam izmanto veidlapu, uz kuras ir virsraksts "Uzaicinājums iesniegt prasījumu. Termiņi, kas jāievēro" visās Eiropas Savienības iestāžu oficiālajās valodās.

2. Visi kreditori, kuru pastāvīgā dzīvesvieta, domicils vai juridiskā adrese ir kādā dalībvalstī, kas nav procedūras sākšanas valsts, var iesniegt savus prasījumus šīs citas valsts oficiālajā valodā vai kādā no tās oficiālajām valodām. Šajā gadījumā prasījuma iesniegumam tomēr jābūt virsrakstam "Prasījuma iesniegums" procedūras sākšanas valsts oficiālajā valodā vai kādā no oficiālajām valodām. Turklāt kreditoram var lūgt nodrošināt tulkojumu procedūras sākšanas valsts oficiālajā valodā vai kādā no oficiālajām valodām."

Austrijas tiesības

15 *Insolvenzordnung* (Maksātnespējas likums), redakcijā, kas piemērojama faktiem pamatlietā (turpmāk tekstā – "*IO*"), 102. pantā ir noteikts:

"Kreditoriem saskaņā ar zemāk minētajiem noteikumiem maksātnespējas procedūrā ir jāizvirza prasījumi, pat ja tie ir strīda priekšmets."

16 *IO* 103. panta 1. punktā ir noteikts:

"Paziņojumā ir jānorāda prasījuma summa un fakti, ar kuriem tas pamatots, kā arī prasītais prioritātes rangs; tajā arī jāprecizē pierādījumi, ko var iesniegt, lai pamatotu apgalvoto prasījumu."

17 *IO* 110. panta 1. punkts ir formulēts šādi:

"Kreditori prasījumiem, kuru precizitāte vai prioritātes rangs ir strīdīgs, var celt prasības atzīt šos prasījumus, ja tiesiskās aizsardzības līdzeklis ir pieņemams, vēršot celto prasību pret visiem apstrīdētājiem [..]. Pretenzijas, kas formulētas šīs prasības ietvaros, var pamatot tikai ar pamatojumu, kurš minēts paziņojuma ietvaros un pārbaudes sēdē; ar tām nevar pieprasīt lielāku summu par to, kas norādīta šajā sakarā."

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

18 Prasītāja pamatlietā, kuras kompetencē ir Polijas valsts ceļu pārvaldība, pilnvaroja *Alpine Bau* īstenot vairākus ceļu būves projektus Polijā, noslēdzot šos publiskos līgumus saskaņā ar publisko iepirkumu. Līgumos par šiem projektiem bija ietverti detalizēti noteikumi par zaudējumu atlīdzību, kas ir jāmaksā to izpildes nokavējuma gadījumā.

19 2013. gada 19. jūnijā Austrijā tika uzsākta maksātnespējas procedūra pret *Alpine Bau*, un *S. Riel* tika iecelts par šīs uzņēmējsabiedrības maksātnespējas administratoru.

20 2013. gada 4. jūlijā šī procedūra tika pārkvalificēta par "bankrota procedūru". Nākamajā dienā, piemērojot *Handelsgericht Wien* (Vīnes Komerctiesa, Austrija) lēmumu, maksātnespējas procedūru reģistrā tika norādīts, ka runa ir par galveno maksātnespējas procedūru Regulas Nr. 1346/2000 izpratnē.

21 Polijā *Sąd Rejonowy Poznań-Stare Miasto w Poznaniu* (Poznaņas *Stare Miasto* rajona tiesa Poznaņā, Polija) tika uzsākta sekundāra maksātnespējas procedūra pret *Alpine Bau*.

22 Prasītāja pamatlietā iesniedza prasījumus 2013. gada 16. augustā un 2016. gada 22. jūnijā galvenajā maksātnespējas procedūrā, kas ir uzsākta Austrijā, kā arī 2014. gada 16. maijā un 2015. gada 16. jūnijā – sekundārajā maksātnespējas procedūrā, kas ir uzsākta Polijā.

23 Lielāko daļu tādējādi pieteikto prasījumu apstrīdēja *S. Riel*, kas tika iecelts galvenajā maksātnespējas procedūrā Austrijā, un maksātnespējas administrators, kurš tika iecelts sekundārajā procedūrā Polijā.

24 2015. gada 1. aprīlī Polijā prasītāja pamatlietā cēla prasību atzīt prasījumu 309 663 865 Polijas zlotu (PLN) (apmēram 73 898 402 EUR) apmērā.

25 2016. gada 31. oktobrī tā *Handelsgericht Wien* (Vīnes komerctiesa) cēla arī prasību atzīt prasījumu 64 784 879,43 EUR apmērā, lūdzot, lai saskaņā ar Regulas Nr. 1215/2012 29. un 30. pantu tiktu apturēta tiesvedība līdz brīdim, kad stāsies spēkā galīgais nolēmums Polijā uzsāktajā tiesvedībā par prasījumu pārbaudi.

26 2017. gada 25. jūlijā *Handelsgericht Wien* (Vīnes komerctiesa) ar starpspriedumu noraidīja prasītāja pamatlietā prasību par summu 265 132,81 EUR, nepieņemot lēmumu par tā lūgumu apturēt tiesvedību.

27 Par šo spriedumu prasītāja pamatlietā iesniedza apelācijas sūdzību *Oberlandesgericht Wien* (Apelācijas tiesa Vīnē, Austrija), atsaucoties konkrēti uz procesuālo noteikumu pārkāpumu, jo *Handelsgericht Wien* (Vīnes komerctiesa) neesot apturējusi tiesvedību, pārkāpjot Regulas Nr. 1215/2012 29. pantu.

28 Iesniedzējtiesai rodas jautājums, pirmkārt, vai tajā celtā prasība atzīt prasījumu ietilpst Regulas Nr. 1215/2012 vai Regulas Nr. 1346/2000 piemērošanas jomā.

29 Otrkārt, tā šaubās par Regulā Nr. 1215/2012 paredzēto noteikumu par *lis pendens* piemērošanu, iespējams, pēc analoģijas, Regulas Nr. 1346/2000 piemērošanas gadījumā.

30 Treškārt, tā pauž šaubas par to, kāds ir tvērums Regulas Nr. 1346/2000 41. pantā minētajām prasībām par paziņojuma par prasījumu, ko iesniedz dalībvalstī reģistrēti kreditori, saturu.

31 Šādos apstākļos *Oberlandesgericht Wien* (Apelācijas tiesa Vīnē) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai Regulas Nr. 1215/2012 1. panta 2. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka Austrijas tiesībās paredzētā pārskatīšanas prasība [prasība atzīt prasījumu] [šī noteikuma] izpratnē attiecas uz maksātnespēju un tādēļ neietilpst šīs regulas materiālajā piemērošanas jomā?

2) (Tikai tad, ja uz pirmo jautājumu tiek sniegta apstiprinoša atbilde):

Vai Regulas Nr. 1215/2012 29. panta 1. punkts pēc analoģijas ir jāpiemēro saistītām prasībām, kas ietilpst Regulas Nr. 1346/2000 piemērošanas jomā?

3) (Tikai tad, ja uz pirmo jautājumu tiek sniegta noliedzoša atbilde vai uz otro jautājumu – apstiprinoša atbilde):

Vai Regulas Nr. 1215/2012 29. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka pastāv prasība par vienu un to pašu pamatu un priekšmetu starp tām pašām pusēm, ja kreditors – prasītāja pamatlietā, kas ir pieteikusi (būtībā) identisku prasījumu, kuru (lielākajā daļā) attiecīgais maksātnespējas procesa administrators ir apstrīdējis – galvenajā maksātnespējas procedūrā Austrijā un sekundārajā maksātnespējas procedūrā Polijā, vispirms Polijā pret vietējo maksātnespējas procesa administratoru sekundārajā maksātnespējas procedūrā un pēc tam Austrijā pret maksātnespējas procesa administratoru galvenajā maksātnespējas procedūrā, *S.Riel*, ceļ prasības atzīt konkrēta apmēra maksātnespējas prasījumu pastāvēšanu?

4) Vai Regulas Nr. 1346/2000 41. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka prasība paziņot "prasījuma būtību, dienu, kad tas radies, un tā summu" ir izpildīta, ja
   a) kā šajā lietā, kreditors, kurš ir citas dalībvalsts, nevis procedūras aizsākšanas valsts rezidents, – [prasītāja pamatlietā] – savā paziņojumā par prasījumu galvenajā maksātnespējas procedūrā raksturo prasījumu, vienīgi norādot konkrētu summu, bet nenorādot dienu, kad tas radies (piemēram, "apakšuzņēmēja *JSV Slawomir Kubica* prasījums par ceļu būves darbu veikšanu");
   b) pašā iesniegumā nenorāda dienu, kad radies prasījums, bet šo dienu var secināt no paziņojumam par prasījumu pievienotajiem dokumentiem (piemēram, pamatojoties uz iesniegtā rēķina datumu)?

5) Vai Regulas Nr. 1346/2000] 41. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka šī norma individuālā gadījumā ļauj piemērot iesniedzējam kreditoram, kurš ir citas dalībvalsts, nevis procedūras aizsākšanas valsts rezidents, labvēlīgākas valsts tiesību normas, piemēram, attiecībā uz prasību paziņot dienu, kad radies prasījums?"

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

32 Uzdodot pirmo jautājumu, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Regulas Nr. 1215/2012 1. panta 2. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka prasība atzīt prasījumu pastāvēšanu, lai tos reģistrētu maksātnespējas procedūrā, kāda ir pamatlietā, ir izslēgta no šīs regulas piemērošanas jomas.

33 Šajā ziņā jāatgādina, ka Regulas Nr. 1215/2012 un Nr. 1346/2000 ir jāinterpretē tā, lai izvairītos no šajos tiesību aktos iekļauto normu savstarpējas pārklāšanās un jebkāda tiesību roba. Līdz ar to prasības, kas saskaņā ar Regulas Nr. 1215/2012 1. panta 2. punkta b) apakšpunktu ir izslēgtas no tās piemērošanas jomas, ciktāl tās attiecas uz "bankrotu, uzņēmējsabiedrību vai citu juridisko personu likvidācijas sakarā dotiem tiesas rīkojumiem, mierizlīgumiem vai tamlīdzīgām procedūrām", ietilpst Regulas Nr. 1346/2000 piemērošanas jomā. Attiecīgi prasības, kas neietilpst Regulas Nr. 1346/2000 3. panta 1. punkta piemērošanas jomā, ietilpst Regulas Nr. 1215/2012 piemērošanas jomā (spriedumi, 2017. gada 20. decembris, *Valach* u.c., C-649/16, EU:C:2017:986, 24. punkts, kā arī 2018. gada 4. oktobris, *Feniks*, C-337/17, EU:C:2018:805, 30. punkts).

34 No minētā izriet, ka šo abu regulu attiecīgās piemērošanas jomas ir skaidri nošķirtas un ka prasība, kas izriet tieši no maksātnespējas procesa un ir cieši ar to saistīta, ietilpst nevis Regulas Nr. 1215/2012, bet Regulas Nr. 1346/2000 piemērošanas jomā (spriedums, 2018. gada 14. novembris, *Wiemer & Trachte*, C-296/17, EU:C:2018:902, 31. punkts).

35 Šādos apstākļos Tiesa ir ņēmusi vērā faktu, ka dažāda veida prasības, kas tai bija jāizskata, bija celtas saistībā ar maksātnespējas procedūru. Tā katrā ziņā katru reizi centās noteikt, vai attiecīgā prasība izriet no maksātnespējas procedūras tiesībām vai citiem noteikumiem (spriedumi, 2014. gada 4. septembris, *Nickel & Goeldner Spedition*, C-157/13, EU:C:2014:2145, 26. punkts, kā arī 2014. gada 4. decembris, H, C-295/13, EU:C:2014:2410, 18. punkts).

36 It īpaši Tiesa ir secinājusi, ka noteicošais elements, lai identificētu jomu, kurā ietilpst prasība, ir šī pēdējā minētā juridiskais pamats. Saskaņā ar šādu pieeju ir jāizvērtē, vai šīs prasības pamatā esošās tiesības vai pienākumi izriet no kopīgiem civiltiesību un komerctiesību noteikumiem vai arī no atkāpes ietverošiem noteikumiem, kas ir raksturīgi maksātnespējas procesam (spriedumi, 2014. gada 4. septembris, *Nickel & Goeldner Spedition*, C-157/13, EU:C:2014:2145, 27. punkts; 2015. gada 11. jūnijs, *Comité d'entreprise de Nortel Network*s u.c., C-649/13, EU:C:2015:384, 28. punkts; 2017. gada 9. novembris, *Tünkers France* un *Tünkers Maschinenbau*, C-641/16, EU:C:2017:847, 22. punkts, kā arī 2017. gada 20. decembris, *Valach* u.c., C-649/16, EU:C:2017:986, 29. punkts).

37 Šajā gadījumā jānorāda, ka ne tikai apstāklis, ka prasība atzīt prasījumu pastāvēšanu, kas paredzēta *IO* 110. pantā un ko ir cēlusi prasītāja pamatlietā, ir Austrijas tiesību aktos maksātnespējas jomā paredzēts elements, bet no šīs tiesību normas formulējuma izriet arī, ka šī prasība ir paredzēta, lai to maksātnespējas procedūrā celtu kreditori, kas tajā piedalās, gadījumā, ja tiek apstrīdēta šo kreditoru deklarēto prasījumu precizitāte vai rangs.

38 Tādējādi šķiet, ka, ņemot vērā šīs iezīmes, prasība atzīt prasījumu pastāvēšanu, kas paredzēta *IO* 110. pantā, tieši izriet no maksātnespējas procedūras, tajā cieši iekļaujas un ceļas no maksātnespējas procedūras tiesībām.

39 Līdz ar to minētā prasība ietilpst nevis Regulas Nr. 1215/2012, bet gan Regulas Nr. 1346/2000 piemērošanas jomā.

40 Šādos apstākļos uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka Regulas Nr. 1215/2012 1. panta 2. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka prasība atzīt prasījumu pastāvēšanu, lai tos reģistrētu tādā maksātnespējas procedūrā, kāda ir pamatlietā, ir izslēgta no šīs regulas piemērošanas jomas.

Par otro jautājumu

41 Ar otro jautājumu, ko iesniedzējtiesa uzdod vienīgi gadījumam, ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, tā būtībā jautā, vai Regulas Nr. 1215/2012 29. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas pēc analoģijas ir piemērojams tādai prasībai, kāda ir pamatlietā, kas ir izslēgta no šīs regulas piemērošanas jomas, bet ietilpst Regulas Nr. 1346/2000 piemērošanas jomā.

42 Vispirms jāatgādina, ka Regulas Nr. 1215/2012 29. panta 1. punkta mērķis, paredzot, ka tad, ja prasības par vienu un to pašu pamatu un priekšmetu starp tām pašām pusēm ir celtas dažādu dalībvalstu tiesās, visas tiesas, kas nav tiesa, kurā pirmajā celta prasība, pēc savas iniciatīvas aptur tiesvedību, līdz tiek konstatēta tās tiesas jurisdikcija, kurā pirmajā celta prasība, ir novērst, ka par prasībām tiek pieņemti nesavienojami nolēmumi.

43 Jānorāda arī – tā kā Savienības likumdevējs ir skaidri izslēdzis noteiktas jomas no Regulas Nr. 1215/2012 tvēruma, šīs regulas normas, tostarp tās, kurām ir tīri procesuāls raksturs, nav piemērojamas šīm jomām pēc analoģijas.

44 Katrā ziņā šāda piemērošana būtu pretēja Regulas Nr. 1346/2000 sistēmai un tādējādi ietekmētu tās normu lietderīgo iedarbību, it īpaši saskaņā ar šīs regulas 3. un 27. pantu, skatītiem kopā ar tās 12., 18. un 19. apsvērumu, ciktāl sekundārās maksātnespējas procedūras var uzsākt vienlaicīgi ar galveno maksātnespējas procedūru, kas nav atļauts Regulas Nr. 1215/2012 29. panta 1. punktā.

45 Turklāt, kā Komisija apgalvo savos rakstveida apsvērumos, attiecībā uz Regulas Nr. 1346/2000 sistēmu tās 31. pants ļauj novērst nesavienojamu nolēmumu risku, nosakot noteikumus informēšanas un sadarbības jomā vienlaicīgu maksātnespējas procedūru gadījumā.

46 Līdz ar to uz otro jautājumu ir jāatbild, ka Regulas Nr. 1215/2012 29. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nav piemērojams, pat ne pēc analoģijas, tādai prasībai, kāda tiek aplūkota pamatlietā, kas ir izslēgta no šīs regulas piemērošanas jomas, bet ietilpst Regulas Nr. 1346/2000 piemērošanas jomā.

Par trešo jautājumu

47 Tā kā trešais jautājums ir uzdots vienīgi gadījumam, ja atbilde uz pirmo jautājumu būtu noliedzoša vai ja atbilde uz otro jautājumu būtu apstiprinoša, uz to nav jāatbild.

Ceturtais un piektais jautājums

48 Uzdodot ceturto un piekto jautājumu, kas ir jāizskata kopā, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Regulas Nr. 1346/2000 41. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka kreditors maksātnespējas procedūrā var iesniegt prasījumu, formāli nenorādot tā rašanās datumu, ja tās dalībvalsts tiesību akti, kuras teritorijā ir uzsākta šī procedūra, to atļauj un ja šo datumu var izsecināt no šajā 41. pantā norādītajiem pamatojuma dokumentiem.

49 No Regulas Nr. 1346/2000 2. un 8. apsvēruma izriet, ka tās mērķis ir ļaut efektīvi darboties pārrobežu maksātnespējas procedūrām, kā arī uzlabot un paātrināt tās.

50 Konkrēti, kā izriet tostarp no šīs regulas 21. apsvēruma un 39. panta, tā tiecas nodrošināt vienlīdzīgu attieksmi pret kreditoriem Savienības iekšienē un atvieglot to tiesību īstenošanu.

51 Regulas Nr. 1346/2000 4. panta 2. punkta h) apakšpunktā ir paredzēts princips, saskaņā ar ko noteikumi attiecībā uz prasījumu iesniegšanu, pārbaudi un atzīšanu tiek noteikti tās dalībvalsts tiesību aktos, kuras teritorijā maksātnespējas procedūra ir uzsākta. Šīs regulas 41. pantā, kas ir iekļauts tās IV nodaļā "Informācijas sniegšana kreditoriem un to prasījumu iesniegšana", tomēr ir noteiktas zināmas prasības attiecībā uz prasījuma iesnieguma saturu, kas, kā ģenerāladvokāts norāda secinājumu 59. un 72. punktā, ir jāuzskata par maksimālajām prasībām attiecībā prasījuma iesnieguma saturu, kādas var tikt paredzētas valsts tiesiskajā regulējumā kreditoriem, kuru parastā dzīvesvieta, domicils vai juridiskā adrese ir citā dalībvalstī, kas nav tā dalībvalsts, kuras teritorijā ir uzsākta maksātnespējas procedūra.

52 Šo prasību vidū šajā 41. pantā ir paredzēts it īpaši, ka kreditors nosūta pamatojuma dokumentu kopiju, ja tāda ir, un ka tas norāda prasījuma rašanās datumu.

53 Katrā ziņā ir jāatgādina, kā norādīts šī sprieduma 51. punktā, ka noteikumi par prasījumu pārbaudi un atzīšanu saskaņā ar Regulas Nr. 1346/2000 4. panta 2. punkta h) apakšpunktā paredzēto principu arī turpmāk tiek noteikti tās dalībvalsts tiesību aktos, kuras teritorijā tiek uzsākta maksātnespējas procedūra.

54 No iepriekš izklāstītajiem apsvērumiem izriet, ka Regulas Nr. 1346/2000 41. pants nav jāinterpretē tādējādi, ka prasījuma iesniegums tiek noraidīts tādēļ, ka attiecīgais paziņojums par prasījumu neietver vienu no šajā 41. pantā paredzētajām norādēm, ja šī norāde netiek prasīta tās dalībvalsts tiesību aktos, kuras teritorijā ir uzsākta maksātnespējas procedūra, un ja minēto norādi bez īpašām grūtībām var izsecināt no minētajā 41. pantā norādītajiem pamatojuma dokumentiem, un tas ir jānovērtē kompetentajai iestādei, kas nodarbojas ar prasījumu pārbaudi.

55 Šādos apstākļos uz ceturto un piekto jautājumu jāatbild, ka Regulas Nr. 1346/2000 41. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka kreditors var maksātnespējas procedūrā iesniegt prasījumu, formāli nenorādot tā rašanās datumu, ja tās dalībvalsts tiesību aktos, kuras teritorijā ir uzsākta šī procedūra, nav paredzēts pienākums norādīt šo datumu un ja to bez grūtībām var izsecināt no šajā 41. pantā norādītajiem pamatojuma dokumentiem, un tas ir jānovērtē kompetentajai iestādei, kas nodarbojas ar prasījumu pārbaudi.

Par tiesāšanās izdevumiem

56 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

1) Padomes Regulas (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās 1. panta 2. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka prasība atzīt prasījumu pastāvēšanu, lai tos reģistrētu maksātnespējas procedūrā, kāda ir pamatlietā, ir izslēgta no šīs regulas piemērošanas jomas.

2) **Regulas Nr. 1215/2012 29. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nav piemērojams, pat ne pēc analoģijas, tādai prasībai, kāda tiek aplūkota pamatlietā, kas ir izslēgta no šīs regulas piemērošanas jomas, bet ietilpst Regulas Nr. 1346/2000 piemērošanas jomā.**

3) **Padomes Regulas (EK) Nr. 1346/2000 (2000. gada 29. maijs) par maksātnespējas procedūrām 41. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka kreditors var maksātnespējas procedūrā iesniegt prasījumu, formāli nenorādot tā rašanās datumu, ja tās dalībvalsts tiesību aktos, kuras teritorijā ir uzsākta šī procedūra, nav paredzēts pienākums norādīt šo datumu un ja to bez grūtībām var izsecināt no šajā 41. pantā norādītajiem pamatojuma dokumentiem, un tas ir jānovērtē kompetentajai iestādei, kas nodarbojas ar prasījumu pārbaudi.**

[Paraksti]